A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (kilencedik tanács)

2018. július 5.*

„Fellebbezés – Közösségi formatervezési minta – Poharakat ábrázoló formatervezési minták lajstromozására irányuló bejelentés – 6/2002/EK rendelet – A 36. cikk (1) bekezdésének c) pontja – Grafikai ábrázolás – 45. és 46. cikk – A bejelentési nap elismerése – Feltételek – 2245/2002/EK rendelet – A 4. cikk (1) bekezdésének e) pontja, valamint a 10. cikk (1) és (2) bekezdése”

A C-217/17. P. sz. ügyben,

a **Mast-Jägermeister SE** (székhelye: Wolfenbüttel [Németország], képviseli: C. Drzymalla Rechtsanwalt)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2017. április 21-én faxon küldött, és 2017. április 25-én eredeti példányban benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviseli: S. Hanne, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (kilencedik tanács),

tagjai: C. Vajda tanácselnök, Juhász E. és C. Lycourgos (előadó) bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,

hivatalvezető: R. Schiano tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2018. február 7-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2018. február 22-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: német.

Ítéletet

1 Fellebbezésében a Mast-Jägermeister SE az Európai Unió Törvényszéke 2017. február 9-i Mast-Jägermeister kontra EUIPO (Poharak) ítélet (T-16/16, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2017:68) hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék elutasította az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) harmadik fellebbezési tanácsának poharak közösségi formatervezési mintaként történő lajstromozására irányuló bejelentésekkel kapcsolatban 2015. november 17-én hozott határozata (R 1842/2015–3 sz. ügy; a továbbiakban: vitatott határozat) megsemmisítésére irányuló keresetét.

Jogi háttér

A nemzetközi jog

2 Az ipari tulajdon oltalmára létesült, legutóbb 1967. július 14-én Stockholmban felülvizsgált és 1979. szeptember 28-án módosított Párizsi Egyezményt (*Egyesült Nemzetek Szerződéseinek Tára*, 828. kötet, 11851. szám, 305. o.; a továbbiakban: Párizsi Egyezmény) 1883. március 20-án Párizsban írták alá. A Párizsi Egyezmény 4. cikkének A. szakasza, mely a szellemi tulajdonjog bejelentéséből következő elsőbbségi jogot szabályozza, a következőképpen szól:

„(1) Azt, aki találmányt, használati mintát, ipari mintát, gyári vagy kereskedelmi védjegyet az unió egyik országában szabályszerűen bejelent, úgyszintén az ilyen bejelentő jogutódját, az alább meghatározott határidőkön belül elsőbbségi jog illeti meg arra, hogy bejelentését a többi országban megtegye.

(2) Elsőbbségi jog alapítható olyan bejelentésre, amely az unió bármelyik országának nemzeti jogszabálya vagy az unió országai között kétoldalú vagy többoldalú szerződés értelmében szabályszerű hazai bejelentésnek számít.

(3) Szabályszerű hazai bejelentésnek kell tekinteni azt a bejelentést, amely elégséges annak megállapítására, hogy a kérelmet a szóban forgó országban melyik napon terjesztették elő, függetlenül a kérelem további sorsától.”

Az uniós jog

A 6/2002/EK rendelet

3 A közösségi formatervezési mintáról szóló, 2001. december 12-i 6/2002/EK tanácsi rendeletnek (HL 2002. L 3., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 27. kötet, 142. o.) „A bejelentés kellékei” című 36. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) A közösségi formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentésnek tartalmaznia kell:

a) a lajstromozás iránti kérelmet;

b) a bejelentő azonosítására alkalmas adatokat;

c) a formatervezési minta többszörözésre alkalmas ábrázolását. Ha azonban a bejelentés tárgya síkbeli formatervezési minta, és a bejelentésben a közzététel halasztását kérték az 50. cikk szerint, a formatervezési minta ábrázolása mintapéldánnyal is helyettesíthető.

(2) A bejelentésnek tartalmaznia kell továbbá azoknak a termékeknek a megjelölését, amelyekben a bejelentő szerint a formatervezési minta megtestesülne, illetve amelyekre a formatervezési mintát alkalmaznák.

[…]

(5) A bejelentésnek meg kell felelnie a végrehajtási rendeletben megállapított feltételeknek.

[…]”

4 E rendelet 38. cikkének (1) bekezdése a következőképpen határozza meg a közösségi formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentés napját:

„A közösségi formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentés napja az a nap, amelyen a bejelentő által az [EUIPO-hoz] […] benyújtott iratok tartalmazzák a 36. cikk (1) bekezdésében meghatározott adatokat.”

5 Az említett rendelet „Elsőbbségi jog” című 41. cikke előírja:

„(1) Azt, aki formatervezésiminta-oltalom vagy használati mintaoltalom iránt szabályszerű bejelentést tett az ipari tulajdon oltalmára létesült Párizsi Egyezményben vagy az [1994. április 15-én Marrakechben aláírt] Kereskedelmi Világszervezetet [WTO] létrehozó megállapodásban részes államban vagy ilyen államra kiterjedő hatállyal, úgyszintén az ilyen bejelentő jogutódját, elsőbbségi jog illeti meg arra, hogy ugyanazon formatervezési vagy használati minta tekintetében lajstromozás alapján oltalomban részesülő közösségi formatervezésiminta-oltalmi bejelentést tegyen az első bejelentés bejelentési napjától számított hat hónapos határidőn belül.

(2) Elsőbbségi jog alapítható minden olyan bejelentésre, amely a bejelentés helye szerinti állam nemzeti jogszabálya, kétoldalú vagy többoldalú szerződése értelmében szabályszerű nemzeti bejelentésnek számít.

(3) „Szabályszerű nemzeti bejelentés” minden olyan bejelentés, amely elégséges annak megállapítására, hogy azt melyik napon nyújtották be, függetlenül a bejelentés további sorsától.

[…]”

6 Ugyanezen rendelet „Lajstromozási eljárás” című V. címe magában foglalja a 45–50. cikket.

7 A 6/2002 rendeletnek „A bejelentés alaki követelményeinek vizsgálata” című 45. cikke ekképpen rendelkezik:

„(1) A[z EUIPO] megvizsgálja, hogy a bejelentés kielégíti-e a 36. cikk (1) bekezdésében a bejelentési nap elismeréséhez szükséges feltételeket.

(2) Az [EUIPO] megvizsgálja, hogy a bejelentés kielégíti-e

a) a 36. cikk (2), (3), (4) és (5) bekezdésében és – többes bejelentés esetén – a 37. cikk (1) és (2) bekezdésében megállapított egyéb követelményeket;

b) a végrehajtási rendeletben a 36. és 37. cikk végrehajtására megállapított alaki követelményeket;

c) a 77. cikk (2) bekezdésében előírt követelményeket;

d) – elsőbbség igénylése esetén – az elsőbbség igénylésére vonatkozó követelményeket.

(3) A bejelentés alaki vizsgálatának feltételeit a végrehajtási rendelet állapítja meg.”

8 E rendelet „Hiánypótlás” című 46. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Ha az [EUIPO] a 45. cikk szerinti vizsgálat során olyan hiányokat állapít meg, amelyek pótolhatók, a bejelentőt az előírt határidőn belül történő hiánypótlásra hívja fel.

(2) Ha a hiányok a 36. cikk (1) bekezdésében említett követelményekkel kapcsolatosak, és a bejelentő az előírt határidőn belül eleget tesz az [EUIPO] hiánypótlásra történő felhívásának, az [EUIPO] a bejelentés bejelentési napjaként a hiánypótlás napját ismeri el. Ha a bejelentő a hiányokat nem pótolja az előírt határidőn belül, a bejelentés nem kezelhető közösségi formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentésként.

(3) Ha a hiányok – a díjfizetést is ideértve – a 45. cikk (2) bekezdésének a), b) vagy c) pontjában említett követelményekkel kapcsolatosak, és a bejelentő az előírt határidőn belül eleget tesz az [EUIPO] hiánypótlásra történő felhívásának, az [EUIPO] a bejelentés bejelentési napjaként azt a napot ismeri el, amelyen a bejelentést eredetileg benyújtották. Ha a bejelentő az előírt határidőn belül a hiányokat nem pótolja, illetve a díjat nem fizeti meg, az [EUIPO] a bejelentést elutasítja.

(4) Ha a hiányok a 45. cikk (2) bekezdésének d) pontjában említett követelményekkel kapcsolatosak, azok előírt határidőn belüli pótlásának elmulasztása a bejelentéshez fűződő elsőbbség elvesztését eredményezi.”

9 Az említett rendeletnek „A bejelentés elutasításának okai” című 47. cikke így rendelkezik:

„(1) Ha [az EUIPO] a 45. cikk szerinti vizsgálat során megállapítja, hogy a formatervezési minta, amelyre az oltalmat igénylik,

a) nem felel meg a 3. cikk a) pontjában foglalt meghatározásnak; vagy

b) a közrendbe vagy a közerkölcsbe ütközik,

a bejelentést elutasítja.

(2) A védjegybejelentés elutasítása előtt lehetőséget kell adni bejelentőnek arra, hogy bejelentését visszavonja, azt módosítsa, illetve észrevételeit előterjessze.”

A 2245/2002/EK rendelet

10 A 6/2002 rendelet végrehajtásáról szóló, 2002. október 21-i 2245/2002/EK bizottsági rendeletnek (HL 2002. L 341., 28. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 31. kötet, 14. o.) „A formatervezési minta ábrázolása” című 4. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A formatervezési minta ábrázolása a minta grafikai úton vagy fényképen történő – fekete-fehér vagy színes – bemutatásából áll. Az ábrázolásnak a következő követelményeket kell kielégítenie:

[…]

e) a formatervezési mintát semleges háttéren kell bemutatni, és nem szabad retusálni tintával vagy javítófestékkel. Az ábrázolásnak olyan minőségűnek kell lennie, hogy az összes olyan részlet egyértelműen megkülönböztethető legyen, amelyre mintaoltalmat igényelnek, és a mintát

nézeteiként legfeljebb 8 cm x 16 cm méretre lehessen kicsinyíteni vagy nagyítani a 6/2002/EK rendelet 72. cikke szerinti közösségi formatervezési mintaoltalmi lajstromba […] való bejegyzés céljából […].”

11 A 2245/2002 rendeletnek „A bejelentés napjával kapcsolatos követelmények és az alaki követelmények vizsgálata” című 10. cikke (1) és (2) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az [EUIPO] értesíti a bejelentőt arról, hogy a bejelentés napja nem ismerhető el, ha a bejelentés nem tartalmazza a következőket:

a) a formatervezési minta közösségi formatervezési mintaként történő lajstromozására irányuló kérelem;

b) a bejelentő azonosítására alkalmas adatok;

c) a formatervezési minta ábrázolása a 4. cikk (1) bekezdése d) és e) pontjának megfelelően, illetve – adott esetben– a mintapéldány.

(2) Ha a bejelentő az (1) bekezdésben említett hiányokat az értesítés kézhezvételétől számított két hónapon belül pótolja, a bejelentés napjának azt a napot kell elismerni, amelyen az utolsó hiányt is pótolták.

Ha a bejelentő a határidő lejártáig a hiányokat nem pótolja, a bejelentés nem tekinthető közösségi formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentésnek. A befizetett díjakat vissza kell téríteni.”

12 Az említett rendeletnek „A bejelentés visszavonása vagy kijavítása” című 12. cikke a (2) bekezdésében ekként rendelkezik:

„Csak a bejelentő neve és címe, a szövegezési vagy másolási hibák, illetve a nyilvánvaló tévedések javíthatók ki, a bejelentő kérelmére, és csak abban az esetben, ha az ilyen kijavítás nem változtatja meg a formatervezési minta ábrázolását.”

A jogvita előzményei

13 2015. április 17-én a fellebbező, a Mast-Jägermeister a 6/2002 rendelet alapján két közösségi formatervezésiminta-bejelentést tett az EUIPO-nál.

14 A formatervezési minta lajstromozása iránti bejelentésekben a formatervezési minták lajstromozását az ipari minták nemzetközi osztályozásának létrehozásáról szóló, 1968. október 8-i, módosított locarnói megállapodás 07. 01. osztályába tartozó „Poharak” vonatkozásában kérték.

15 Az elbíráló első, 2015. április 17-i vizsgálati jelentésében tájékoztatta a fellebbezőt arról, hogy a két formatervezési minta esetében azon termék, amelynek vonatkozásában az oltalmat igényelték, azaz a „poharak” megjelölése nem felel meg a benyújtott ábrázolásoknak, mivel az utóbbiak palackokat is ábrázoltak. Azt javasolta tehát a fellebbezőnek, hogy a két formatervezési mintához adja hozzá a locarnói megállapodás 09. 01. osztályába tartozó „Palackok” megjelölést. Az elbíráló hozzátette, hogy mivel a „Poharak” és a „Palackok” megjelölésű áruk különböző osztályokba tartoznak, a többes bejelentést meg kell osztani. Kimondta, hogy a hiányok határidőben történő pótlásának elmaradása esetén a bejelentést elutasítják.

16 2015. április 21-i levelében a fellebbező azt a választ adta, hogy az ábrázolásban feltüntetett palackok vonatkozásában nem igényeltek oltalmat, ezért a termékek megjelölését az alábbiak szerint javasolja pontosítani: „Ivópoharak, amelyek a részüket képező palack tárolóeszközei”. Hozzátette, hogy a locarnói megállapodás 07. 01. osztálya e megjelölés esetében szintén megfelelőnek tűnik.

17 Az elbíráló második, 2015. június 25-i vizsgálati jelentésében azt a választ adta, hogy a 2015. április 21-i levelet és a fellebbezővel folytatott telefonbeszélgetést követően egyértelmű volt, hogy az utóbbi a palackok vonatkozásában egyáltalán nem igényelt oltalmat. Az elbíráló szerint azonban e palackok világosan látszottak az ábrázolásokon, és egy új vizsgálat feltárta, hogy a lajstromozás iránti bejelentések nem tartalmaztak a 2245/2002 rendelet 4. cikke (1) bekezdése e) pontja rendelkezéseinek megfelelő ábrázolásokat. Megállapította tehát, hogy a palackok jelenléte miatt azon jellemzők, amelyek oltalmát a bejelentésben igényelték, nem voltak világosan láthatók. Hozzátette, hogy ez orvosolható olyan új nézetek benyújtásával, amelyekben az igényelt jellemzőket pontvonallal vagy színes szegélyekkel elhatárolják. Pontosította, hogy amíg a hiányokat nem pótolják, nem ismerhető el bejelentési nap a kérelmek vonatkozásában. Végül jelezte, hogy amennyiben a hiányokat az előírt határidőben pótolják, az új nézetek benyújtásának időpontját ismerik el bejelentési napként, ennek elmaradása esetén azonban a bejelentéseket be nem nyújtottnak kell tekinteni.

18 A fellebbező 2015. július 14-i levelében erre azt válaszolta, hogy a bejelentési nap elismerésének feltételei teljesültek, mivel a benyújtott ábrázolások a formatervezési mintákat semleges háttéren tüntették fel. Rámutatott, hogy a 2245/2002 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének e) pontja az ábrázolások minőségével, nem pedig azok tartalmával kapcsolatos. Következésképpen nem nyújtott be új nézeteket.

19 Az elbíráló harmadik, 2015. július 16-i vizsgálati jelentésében jelezte, hogy fenntartja 2015. június 25-i vizsgálati jelentését, mivel az ábrázolásokon egy pohár és egy palack szerepel.

20 2015. augusztus 21-i levelében a fellebbező az elbírálóval folytatott telefonbeszélgetésére utalva azt válaszolta, hogy nem érthető számára, miért tartható fenn a bejelentés napja termékmegjelölés hozzáadása vagy a többes bejelentés megosztása esetén, az eredetileg benyújtott nézetek esetében viszont nem. A fellebbező fellebbezéssel megtámadható határozat elfogadását kérte arra az esetre, ha a vizsgálati határozatot nem helyeznék hatályon kívül.

21 Az elbíráló negyedik, 2015. augusztus 24-i vizsgálati jelentésében tájékoztatta a fellebbezőt, hogy a bejelentések hiányosságait vagy új nézetek benyújtásával, vagy a „Palackok” megjelölés hozzáadásával és a többes bejelentés megosztásával pótolhatja.

22 2015. augusztus 28-i levelével a fellebbező fellebbezéssel megtámadható határozat elfogadását kérte.

23 2015. augusztus 31-i határozatával az elbíráló kimondta, hogy a fellebbező nem pótolta a bejelentési kérelmek hiányosságait, mivel nem hagyta jóvá a vizsgálati jelentést. A 6/2002 rendelet 46. cikke (2) bekezdésének és a 2245/2002 rendelet 10. cikke (2) bekezdésének megfelelően megállapította, hogy a szóban forgó két formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentések nem tekinthetők közösségi formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentéseknek, és ezért bejelentési nap sem ismerhető el. Egyébiránt elrendelte a befizetett díj összegének visszatérítését.

24 2015. szeptember 15-én a fellebbező a 6/2002 rendelet 55–60. cikke alapján fellebbezést nyújtott be az EUIPO-hoz az elbíráló határozatával szemben.

25 Az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsa a vitatott határozat 15. pontjában megerősítette, hogy a szóban forgó két formatervezési minta ábrázolásai nem teszik lehetővé annak meghatározását, hogy az oltalmat a pohár, a palack vagy a kettő kombinációja vonatkozásában igényelték. A megtámadott határozat 16. pontjában pontosította, hogy a 6/2002 rendelet 36. cikke (1) bekezdése c) pontjának megfelelően a bejelentéssel együtt benyújtandó ábrázolás az oltalmazni kért formatervezési minta azonosítására szolgál, és az ugyanazon rendelet 38. cikke (1) bekezdésének megfelelően a bejelentési

nap elismerésének feltétele. A bejelentési nap határozza meg a lajstromozott formatervezési minta elsőbbségét: az újdonságot és az egyéni jelleget a bejelentés napját megelőzően nyilvánosságra jutott formatervezési minták segítségével határozzák meg. A fellebbezési tanács hozzátette, hogy a 2245/2002 rendelet 4. cikke (1) bekezdése e) pontjának megfelelően az ábrázoláson az összes olyan részletnek egyértelműen azonosíthatónak kell lennie, amelyre mintaoltalmat igényelnek.

26 A fellebbezési tanács a vitatott határozat 17. és 18. pontjában hozzátette, hogy azon állítás, amely szerint a benyújtott bejelentésekben igényelt oltalom tárgya az ábrázolásokból egyértelműen kitűnik, ellentmond a maga a fellebbező által előadottakkal, valamint hogy az utóbbinak az érintett termékek megjelölésére irányuló javaslata nem alkalmas a formatervezési minták ábrázolása hiányainak pótlására, mivel nem használható az oltalom terjedelmének meghatározására.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

27 A Törvényszék Hivatalához 2016. január 19-én benyújtott keresetlevelével a Mast-Jägermeister a vitatott határozat hatályon kívül helyezésére irányuló keresetet terjesztett elő.

28 Keresetének alátámasztására két jogalapot hozott fel. Az első jogalap a 6/2002 rendelet 36. cikkével együttesen értelmezett 45. és 46. cikkének megsértésén, a második jogalap pedig a védelemhez való jog megsértésén alapult.

29 A Törvényszék a megtámadott ítéletben e jogalapok egyikét sem fogadta el, és következésképpen a keresetet teljes egészében elutasította. A Törvényszék többek között a 6/2002 rendelet 36. cikke (1) bekezdése c) pontjának olyan értelmezését adta, amely szerint e rendelkezés alkalmazása – az EUIPO állításának megfelelően – kiterjed a lajstromoztatni kért formatervezési minta tárgyát érintő pontatlanságra, bizonytalanságra vagy az egyértelműség hiányára.

A felek kérelmei

30 Fellebbezésében a Mast-Jägermeister azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, és

– amennyiben megalapozottnak találja a fellebbezést, adjon helyt az első fokon előterjesztett első és harmadik kereseti kérelemnek.

31 Az EUIPO azt kéri, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a fellebbezést, és

– a fellebbezőt kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésről

32 Fellebbezésének alátámasztására a Mast-Jägermeister egyetlen jogalapra hivatkozik, mely a 6/2002 rendelet 36. és 38. cikkével összefüggésben értelmezett 45. és 46. cikkének megsértésén alapul.

A felek érvei

33 A Mast-Jägermeister szerint 6/2002 rendelet 36. és 38. cikkének, illetve a 2245/2002 rendelet 4. cikke (1) bekezdése e) pontjának és 10. cikke (1) bekezdése c) pontjának és (2) bekezdésének értelméből és céljából az következik, hogy a bejelentési nap elismerése csupán a formatervezési minta ábrázolása többszörözésre való fizikai alkalmasságára vonatkozó vizsgálattól függ.

34 Először is a Mast-Jägermeister a 6/2002 rendelet 36. cikke (1) bekezdése c) pontjának megfogalmazására, valamint a közösségi formatervezési mintáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelettervezetre (HL 1994. C 29., 20. o.) hivatkozik annak alátámasztása érdekében, hogy e rendelkezés kizárólag a formatervezési minta ábrázolásának – a közösségi formatervezésiminta-oltalmi lajstromba való közzététel céljából történő – többszörözésre való fizikai alkalmasságára vonatkozik.

35 A Mast-Jägermeister azzal érvel, hogy azon kérdés, miszerint a lajstromozni kért formatervezési minták ábrázolásai nem teszik lehetővé annak meghatározását, hogy az oltalmat a pohár, a palack vagy a kettő kombinációja vonatkozásában igényelték, egy esetleges bitorlási per keretében merülhet fel, a lajstromozott formatervezési minta oltalma terjedelmének vizsgálatakor, és ennélfogva nem képezi a bejelentési nap elismerésének akadályát. E tekintetben a 2245/2002 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének e) pontjából nem következik, hogy a szóban forgó formatervezési minta ábrázolása nem hagyhatja a legcsekélyebb kétséget sem afelől, hogy mi a kért oltalom tárgya.

36 A Mast-Jägermeister hangsúlyozza továbbá a közösségi formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentés napjának fontosságát, mely egyéb joghatások mellett azon elsőbbségi határidő kezdetét is meghatározza, amelyen belül a bejelentő a formatervezési mintájának lajstromozására irányuló további bejelentéseket tehet más államokban, és ehhez igényelve a formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentés elsőbbségét. E tekintetben a Mast-Jägermeister a Párizsi Egyezmény 4. cikkére hivatkozik, amely ezen egyezmény keretében az elsőbbségi jogra vonatkozik. Márpedig az elsőbbségi jog jelentőségére tekintettel a lajstromozás iránti kérelem benyújtásának napját a lehető legrövidebb időn belül meg kell állapítani, ami lehetővé teszi a formatervezési minta szerzője számára e minta anélkül való hozzáférhetővé tételét, hogy e saját maga általi hozzáférhetővé tétel érvényteleníténé a más államban később benyújtott lajstromozás iránti kérelmeket.

37 Következésképpen a fellebbező azt kifogásolja, hogy a megtámadott ítélet 35. és 36. pontjában, amelyekben a Törvényszék megállapította, hogy a 6/2002 rendelet rendszeréből kitűnik, hogy az EUIPO-nak a formatervezési minták vizsgálatára irányuló eljárás során először is azt kell megállapítania, hogy a lajstromozásra irányuló bejelentés formatervezési minta lajstromozására irányul, és az nem ütközik sem közrendbe, sem közerkölcsbe, majd ezt követően meg kell vizsgálnia, hogy az említett bejelentés eleget tesz-e a 6/2002 rendelet 36. cikkének (1) bekezdésében kimondott kötelező feltételeknek. A fellebbező szerint a 6/2002 rendelet rendszeréből semmi ilyesmi nem következik, és ezen értelmezés ellentmond azon szándéknak, hogy minél előbb jogbiztonságot nyújtsanak a bejelentőnek.

38 A Mast-Jägermeister szerint annak a kérdésnek a vizsgálata a legsürgetőbb és a legegyszerűbb, hogy a bejelentésnek el lehet-e ismerni a bejelentési napját. Ugyanis kizárólag azt kell vizsgálni, hogy a 6/2002 rendelet 36. cikkének (1) bekezdésében megállapított három feltétel teljesül-e. E tekintetben lehetetlen lenne, hogy az európai uniós jogalkotó valóban annak előzetes és minden esetben történő vizsgálatát követelje meg, hogy a bejelentés formatervezési minta lajstromozására irányul-e, és az adott esetben nem ütközik-e közrendbe vagy közerkölcsbe, mivel ez egy nehezen megválaszolható, és átfogó vizsgálatot érdemlő kérdés.

39 A fellebbező úgy véli, hogy különbséget kell tenni a 6/2002 rendelet 36. cikkének (1) bekezdésében meghatározott, a bejelentési nap elismerésére vonatkozó feltételek és az ábrázolásra vonatkozó, a formatervezési minta lajstromozhatóságához szükséges formai követelmények között. E tekintetben az

EUIPO fellebbezési tanácsának és a Törvényszéknek a megállapításai mindenesetre figyelembe vehetőek a formatervezési minta lajstromozhatósága vizsgálatának szakaszában, azonban nem a bejelentési nap elismerésének szakaszában.

40 Egyébiránt a fellebbezési tanács és a Törvényszék azon megállapítását illetően, amely szerint az ábrázolásnak lehetővé kell tennie, hogy az összes olyan részlet egyértelműen megkülönböztethető legyen, amelyre mintaoltalmat igényelnek, a Mast-Jägermeister úgy véli, hogy amennyiben a 2245/2002 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének e) pontját úgy kell értelmezni, hogy az az EUIPO-nak érdemi vizsgálati hatáskört biztosít a formatervezési minta ábrázolását illetően, abban az esetben az EUIPO és nem a bejelentő határozná meg a bejelentési kérelem tárgyát. Azonban az ábrázolás jellegén keresztül a bejelentő határozza meg a közösségi formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentés tárgyát. Azon jellemzők, amelyek az adott ábrázoláson nem azonosíthatók, nem részesülnek oltalomban.

41 A Mast-Jägermeister úgy véli, hogy amennyiben a lajstromozásra irányuló bejelentések vizsgálatával megbízott valamennyi hatóság megtagadhatja a formatervezési minta lajstromozását, és ennélfogva elutasíthatja a formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentést, ha úgy találja, hogy a lajstromozás jogbizonytalanságot teremtene, a jogbiztonság e követelményét abban az esetben is teljesen külön kellene értékelni a bejelentőnek azon tény által biztosított jogbiztonságától, hogy a bejelentésének legalább a bejelentési napját ismerjék el.

42 A Mast-Jägermeister úgy érvel, hogy az EUIPO fellebbezési tanácsa által megállapított szabálytalanság nem alapozza meg a bejelentési nap elismerésének megtagadását. A Mast-Jägermeister szerint a két vagy több, külön is kezelhető és forgalmazható áruból álló, összetett termékek is részesülhetnek oltalomban, amennyiben a lajstromozott formatervezésiminta-oltalom tárgya a termék egészének vagy részének – a bejelentésben a 6/2002 rendelet 3. cikkének a) pontjával összhangban láthatóan módon bemutatott – megjelenése.

43 Végül, a Mast-Jägermeister a 6/2002 és a 2245/2002 rendeletek szerkezetével kapcsolatban kifejtett megfontolásokra utal vissza. Megjegyzi, hogy a 6/2002 rendelet 46. cikkének (2) bekezdése kifejezetten úgy rendelkezik, hogy kizárólag a rendelet 36. cikkének (1) bekezdésében említett követelményekkel kapcsolatos hiányok indokolják, hogy a bejelentés ne legyen közösségi formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentésnek tekinthető, és ennélfogva bejelentési nap se legyen elismerhető. Ezzel szemben a 6/2002 rendelet 46. cikkének (3) bekezdésében említett hiányok a lajstromozásra irányuló bejelentés elutasítását vonják maguk után, ami a bejelentés napjának ezt megelőző meghatározását feltételezi. A Mast-Jägermeister előadja, hogy ez utóbbi hiányok között szerepelnek a 6/2002 rendelet 45. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említettek, valamint hogy e rendelkezés a 6/2002 rendelet 36. cikkének (5) bekezdésében említett feltételekre hivatkozik, amely rendelkezés maga is megköveteli, hogy a lajstromozásra irányuló bejelentés megfeleljen a 2245/2002 rendeletben előírt feltételeknek. Következésképpen a lajstromozásra irányuló bejelentésnek az utóbbi rendelet 4. cikke (1) bekezdésének e) pontja szerinti hiánya csak a bejelentésnek a bejelentési nap elismerését követő elutasításához vezethet.

44 A Mast-Jägermeister e tekintetben elismeri, hogy a 2245/2002 rendelet 10. cikke (1) bekezdése c) pontjának és (2) bekezdésének, valamint ugyanezen rendelet 4. cikke (1) bekezdése e) pontjának együttes értelmezése ellentétes lehet a 6/2002 rendelet 46. cikke (2) és (3) bekezdéseinek rendelkezéseivel. Ugyanakkor a 2245/2002 rendeletnek – amely egy végrehajtási rendelet – a rendelkezéseit az alaprendelete, azaz a 6/2002 rendelkezéseinek a fényében kell értelmezni.

45 Az EUIPO úgy véli, hogy a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot a 6/2002 és a 2245/2002 rendelet rendelkezéseinek értelmezésekor. Az EUIPO szerint tehát az egyetlen jogalap megalapozatlan, és a fellebbezést el kell utasítani.

A Bíróság álláspontja

46 A Mast-Jägermeister egyetlen fellebbezési jogalapjában lényegében úgy érvel, hogy az 6/2002 rendelet 36. cikke (1) bekezdésének az e rendelet és a 2245/2002 rendelet más rendelkezéseivel együttesen értelmezett c) pontját úgy kell értelmezni, hogy a bejelentési nap elismerése kizárólag a formatervezési minta ábrázolásának a többszörözésre való fizikai alkalmasságára vonatkozó vizsgálattól függ. Ezért a fellebbező úgy véli, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy határozott, hogy a 36. cikk (1) bekezdésének c) pontja magában foglalja a lajstromoztatni kért formatervezési minta tárgyát érintő pontatlanságot, bizonytalanságot vagy az egyértelműség hiányát.

47 A jelen jogalap megalapozottságának elemzéséhez a 6/2002 rendelet 36. cikke (1) bekezdésének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy aszerint a közösségi formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentésnek tartalmaznia kell „a formatervezési minta többszörözésre alkalmas ábrázolását”.

48 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez nemcsak annak kifejezéseit, hanem szövegkörnyezetét, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe kell venni, amelynek az részét képezi (lásd ebben az értelemben: 2000. szeptember 19-i Németország kontra Bizottság ítélet, C-156/98, EU:C:2000:467, 50. pont; 2017. október 19-i Raimund ítélet, C-425/16, EU:C:2017:776, 22. pont).

49 Először is a 6/2002 rendelet 36. cikke (1) bekezdése c) pontjának megfogalmazását illetően e pont úgy rendelkezik, hogy a közösségi formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentésnek tartalmaznia kell a formatervezési minta többszörözésre alkalmas ábrázolását. Ez a megfogalmazás úgy tűnik, hogy az ábrázolás technikai minőségére helyezi a hangsúlyt. Mindazonáltal – amint arra a főtanácsnok az indítványának 32. pontjában rámutatott – az ábrázolás fogalma a formatervezési minta megkülönböztethetőségének fogalmát is tartalmazza.

50 Ezen túlmenően meg kell jegyezni, hogy a 2245/2002 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének e) pontja, bár nem egészíti ki a 6/2002 rendelet 36. cikke (1) bekezdésének c) pontját további érdemi követelményekkel, többek között kifejti, hogy az ábrázolásnak olyan minőségűnek kell lennie, hogy az összes olyan részlet egyértelműen megkülönböztethető legyen, amelyre mintaoltalmat igényelnek.

51 A 36. cikk (1) bekezdése c) pontja szövegének elemzése tehát annak megállapításához vezet, hogy a lajstromoztatni kért formatervezési minta ábrázolásának lehetővé kell tennie e formatervezési minta egyértelmű azonosítását.

52 A 6/2002 rendelet 36. cikke (1) bekezdése c) pontjának szó szerinti értelmezését e rendelkezés teleologikus értelmezése is alátámasztja, aminek hozzá kell járulnia a formatervezési minták lajstromozási rendszerének megfelelő működéséhez. Ekképpen a grafikai ábrázolhatóság követelménye különösen magának a formatervezési mintának a meghatározására szolgál annak érdekében, hogy megállapítható legyen a formatervezésiminta-oltalom jogosultja számára biztosított oltalom pontos tárgya (lásd analógia útján: 2002. december 12-i Sieckmann ítélet, C-273/00, EU:C:2002:748, 48. pont).

53 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a formatervezési minta nyilvános lajstromba való felvételének célja, hogy azt a hatáskörrel rendelkező hatóságok és a nyilvánosság, különösen a gazdasági szereplők számára hozzáférhetővé tegyék. Egyrészről az illetékes hatóságoknak világosan és pontosan ismerniük kell a formatervezési minta elemeinek jellegét annak érdekében, hogy teljesíthessék a bejelentések előzetes vizsgálatára, a formatervezési minták közzétételére, valamint a formatervezési minták nyilvántartásának megfelelő és pontos vezetésére irányuló kötelezettségeiket (lásd analógia útján: 2002. december 12-i Sieckmann ítélet, C-273/00, EU:C:2002:748, 49. és 50. pont; 2012. június 19-i Chartered Institute of Patent Attorneys ítélet, C-307/10, EU:C:2012:361, 47. pont).

54 Másrészről a gazdasági szereplőknek egyértelműen és pontosan meg kell tudniuk bizonyosodni a tényleges vagy potenciális versenytársaik oltalomban részesülő formatervezési mintáiról vagy az általuk tett bejelentésekről, hogy így a harmadik személyek jogairól érdemi információhoz juthassanak (lásd analógia útján: 2002. december 12-i Sieckmann ítélet, C-273/00, EU:C:2002:748, 51. pont; 2012. június 19-i Chartered Institute of Patent Attorneys ítélet, C-307/10, EU:C:2012:361, 48. pont). E követelmény célja, amint arra a Törvényszék a megtámadott ítélet 47. pontjában lényegében rámutat, a harmadik felek jogbiztonságának biztosítása.

55 Ebből következik, hogy a formatervezési minták 6/2002 rendeletből eredő közösségi rendszere megerősíti azt az értelmezést, amelyhez e rendelet 36. cikke (1) bekezdése c) pontjának megfogalmazása vezet, annak előírásával, hogy a lajstromoztatni kért formatervezési minta ábrázolásának lehetővé kell tennie e formatervezési minta egyértelmű azonosítását.

56 Egyébiránt ezt a következtetést erősíti meg az a tény is, hogy a bejelentési nap, amely a 6/2002 rendelet 38. cikkének megfelelően az a nap, amelyen a bejelentő benyújtja az EUIPO-hoz az e rendelet 36. cikkének (1) bekezdésében meghatározott adatokat tartalmazó iratokat, teszi lehetővé az érintett formatervezési minta jogosultja számára az elsőbbségi jog igénylését a 6/2002. rendelet 41. cikk értelmében. Ugyanis, ellentétben azzal, amit a Mast-Jägermeister a Párizsi Egyezmény 4. cikkére hivatkozva állít, mely rendelkezés szövege lényegében megfelel a 6/2002 rendelet 41. cikke szövegének, önmagában azon tény, miszerint a bejelentés napja lehetővé teszi ezen elsőbbségi jog megszerzését, indokolja, hogy az ábrázolásnak mentesnek kell lennie a pontatlanságoktól a lajstromoztatni kért formatervezési mintát illetően. Amint arra a főtanácsnok az indítványának 55. pontjában lényegében rámutatott, egy lajstromozásra irányuló, pontatlan bejelentés azzal a kockázattal járna, hogy azon formatervezési minta, melynek tárgya nem egyértelműen azonosított, az elsőbbségi jog címén túlzott oltalmat kapna.

57 Végül, a 6/2002 rendelet 36. cikke (1) bekezdésének c) pontjának szövegösszefüggésen alapuló elemzése is megerősíti azon értelmezést, amely szerint e rendelkezés megköveteli, hogy a formatervezési mintának a lajstromozásra irányuló bejelentésben szereplő ábrázolása lehetővé tegye azon tárgy egyértelmű azonosítását, amelyre mintaoltalmat igényelnek.

58 E tekintetben, amennyiben a 6/2002 rendelet 36. cikkének (5) bekezdése előírja, hogy a lajstromozásra irányuló bejelentésnek meg kell felelnie a 2245/2002 rendeletben megállapított feltételeknek, akkor ez utóbbi rendeletnek a lajstromozásra irányuló bejelentéssel kapcsolatos egyéb rendelkezéseire kell hivatkozni.

59 Így meg kell állapítani, amint azt az EUIPO helyesen jegyzi meg, hogy a 2245/2002 rendelet 12. cikkének (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a bejelentés kijavítása nem változtathatja meg az érintett formatervezési minta ábrázolását. Ez azonban szükségképpen azzal jár, hogy a lajstromozásra irányuló bejelentésnek, még mielőtt el lehetne ismerni a bejelentési napját, tartalmaznia kell egy olyan ábrázolást, mely lehetővé teszi azon tárgy egyértelmű azonosítását, amelyre mintaoltalmat igényelnek. Nem lehet ugyanis a 6/2002 rendeletet úgy értelmezni, mint amely megengedi, hogy egy lajstromozásra irányuló bejelentést érvényesen benyújtottnak lehessen tekinteni, még akkor is, ha az nem teszi lehetővé a lajstromoztatni kért formatervezési minta egyértelmű azonosítását, és e hiányt már nem lehet pótolni.

60 A jelen ítélet 49–59. pontjából ekképpen kitűnik, hogy a 6/2002 rendelet 36. cikke (1) bekezdése c) pontjának szó szerint, teleologikus és rendszertani elemzése alapján az a következtetés vonható le, hogy e rendelkezést úgy kell értelmezni, hogy az megköveteli, hogy a lajstromoztatni kért formatervezési minta ábrázolásának lehetővé kell tennie e formatervezési minta egyértelmű azonosítását, melyre e bejelentésben mintaoltalmat igényelnek.

61 Mindazonáltal a 6/2002 rendelet 46. cikkének (2) bekezdéséből az következik, hogy az olyan bejelentés, amely az e rendelet 36. cikkének (1) bekezdésében említett feltételekkel kapcsolatos hiányokat tartalmaz, melyeket az előírt határidőn belül nem pótoltak, nem tekinthető közösségi formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentésnek, és ennélfogva a bejelentési napja sem ismerhető el.

62 A Mast-Jägermeisternek a jelen ítélet 43. pontjában összefoglalt, a 6/2002 rendelet 45. és 46. cikkének különböző rendelkezései közötti kapcsolatra vonatkozó érvelése nem állja meg a helyét. A Mast-Jägermeister által benyújtott bejelentés a 6/2002 rendelet 36. cikkének (1) bekezdése szerinti hiányt tartalmaz, mivel e bejelentés nem teszi lehetővé a lajstromoztatni kért formatervezési minta egyértelmű azonosítását. Amint a jelen ítélet előző pontjából kitűnik, az ilyen hiány azzal jár a 6/2002 rendelet 46. cikkének (2) bekezdése szerint, hogy a bejelentés nem kezelhető közösségi formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentésként, ha e hiányt az előírt határidőn belül nem pótolták.

63 Ezenfelül a megtámadott ítélet 35. és 36. pontjával kapcsolatos érvet, mely pontokban a Törvényszék pontosítja a formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentés vizsgálatára vonatkozó eljárás lefolytatását, mint hatástalant el kell utasítani, amennyiben az említett pontokban foglalt értékelés nem tűnik szükségesnek ahhoz, hogy alátámassza a 6/2002 rendelet 36. cikke (1) bekezdése c) pontjának a Törvényszék által nyújtott értelmezését, mivel az az említett ítélet 40–46. pontjában szereplő értékelésből következik.

64 A fenti megfontolásokból következik, hogy a Mast-Jägermeister egyetlen jogalapja megalapozatlan, ennélfogva azt és a fellebbezés egészét el kell utasítani.

A költségekről

65 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről.

66 Ugyanezen szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése értelmében – amely a 184. cikk (1) bekezdése szerint a fellebbezési eljárásban is alkalmazandó – a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

67 A fellebbezőt, mivel az általa felhozott egyetlen jogalap elutasításra került, az EUIPO kérelmének megfelelően kötelezni kell az EUIPO részéről felmerült költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (kilencedik tanács) a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a fellebbezést elutasítja.

2) A Törvényszék a Mast-Jägermeister SE-t kötelezi a költségek viselésére.

Aláírások